

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2025, č. j. 3 A 18/2025 - 52,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá.**
- II. Kasační stížnost **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se** z účtu Nejvyššího správního soudu **vrací** soudní poplatek za kasační stížnost výši 5 000 Kč. Soudní poplatek bude stěžovatelce vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 1. 2025, č. j. 10.04-000001/25-0002, předseda žalované nevyhověl žádosti žalobkyně o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, konkrétně k zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem vedeném pod sp. zn. 2 As 267/2024.

[2] Městský soud v Praze žalobu, jíž se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované, zamítl shora uvedeným rozsudkem. Dospěl totiž k závěru, že žalobkyně nesplnila podmínku dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii, neboť nedoložila, že se bezúspěšně pokusila zajistit si poskytnutí právní služby alespoň u dvou oslovených advokátů.

[3] Proti tomuto rozsudku městského soudu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost, aniž by doložila, že je zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 14. 10. 2025, č. j. 21 As 210/2025 - 5, vyzval mj. k předložení plné moci pro zvoleného zástupce ve lhůtě 15 dnů a současně k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 20. 10. 2025. Před uplynutím lhůty k doložení právního zastoupení stěžovatelka podáním ze dne 3. 11. 2025 požádala (mj.) o její prodloužení do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti ze dne 27. 10. 2025 o určení advokáta pro zastupování v tomto řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud se předně zabýval žádostí stěžovatelky o prodloužení lhůty k doložení zastoupení. Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu může z *vážných omluvitelných důvodů na žádost prodloužit lhůtu určenou soudem k provedení úkonu*.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl v projednávané věci k závěru, že podmínky pro prodloužení lhůty k předložení plné moci splněny nejsou. Stěžovatelce již bylo Nejvyšším správním soudem opakovaně vysvětleno, že nebude prodloužovat běh lhůt pro doložení právního zastoupení do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti o určení advokáta, neboť takový postup nepředstavuje efektivní výkon práva na přístup k soudu (srov. například usnesení ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10 As 110/2025 - 24, a v něm citovaná rozhodnutí, kde bylo tímto způsobem postupováno; viz též například usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 10. 2025, sp. zn. III. ÚS 2876/2025, za kterého se podává, že není povinností soudů repetitivně poučovat účastníka řízení o procesních otázkách, které mu byly již dříve opakovaně vysvětleny). Ani v této věci stěžovatelka k žádosti o určení advokáta (kterou připojila k žádosti o prodloužení lhůty) nepřipojila údaje o dvou advokátech, kteří jí odmítli právní služby poskytnout, ač si z výsledků předchozích soudních řízení musí být vědoma, že podle ustáleného právního názoru žalované, potvrzeného opakovaně městským soudem, je splnění této podmínky podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii vyžadováno i v případech žádostí o určení advokáta za úplatu. Za této situace lze důvodně očekávat, že žalovaná žádost stěžovatelky opět zamítne (a stěžovatelka, v intencích svého postupu v mnoha předcházejících věcech, opět požádá o další prodloužení lhůty až do rozhodnutí městského soudu o žalobě proti takovému rozhodnutí žalované; v takové situaci už jí kasační soud lhůtu nikdy neprodlužuje). Nejvyšší správní soud tedy s ohledem na uvedené nepřistoupil k prodloužení lhůty k doložení zastoupení, neboť by tím jen vytvářel prostor pro opakované a bezúčelné cyklení řízení, aniž by bylo možné přistoupit k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí.

[6] Proto Nejvyšší správní soud stěžovatelce výrokem I. tohoto žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi zamítl.

[7] Neprodloužená lhůta pak dnem 4. 11. 2025 uplynula marně. Povinné zastoupení advokátem, respektive prokázání vlastního vysokoškolského právnického vzdělání je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce ani přes výzvu soudu nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto její kasační stížnost výrokem II. tohoto usnesení odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 105 odst. 2 s. ř. s., a § 120 s. ř. s.

[8] Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud již samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatelky na prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti.

[9] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Lhůta pro vrácení poplatku plyne z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu